

**CULTURAL ENCOUNTERS
IN THE TURKISH-SPEAKING
COMMUNITIES OF THE
LATE OTTOMAN EMPIRE**

Edited by
EVANGELIA BALTA

with the contribution of
MEHMET ÖLMEZ

**THE ISIS PRESS
ISTANBUL**

© 2014 Evangelia Balta & The Isis Press

Published by

The Isis Press

Yazmacı Emine sokak 4/A

Burhaniye-Beylerbeyi

34676 Istanbul

Tel.: 90 (0216) 321 38 51

Fax: 90 (0216) 321 86 66

e-mail: isis@turk.net

www.theisispress.org

First edition 2014

ISBN: 978-975-428-525-3

Baskı: İSİS

Yazmacı Emine sokak 4/A

Burhaniye-Beylerbeyi

34676 Istanbul

Tel.: 90 (0216) 321 38 51

Fax: 90 (0216) 321 86 66

KARAMANLILARDAN UÇHISAR'A KALANLAR

Mehmet Ölmez

Abstract

On leaving Asia Minor during the Population Exchange to settle in Greece, the Karamanlis left behind as a legacy in the villages where they lived with their Muslim compatriots, as well as in neighbouring Muslim villages, a rich vocabulary relating to land cultivation, domestic life, various tools. Although these words have begun to die out over time in the modernized society, people over fifty years of age remember them and continue to protect this heritage. In 2010 I started on a piece of research and some of its results appear in the following article.

Orta Asya'dan Anadolu'ya gelen Türkler Anadolu coğrafyasına özgü bazı kavramları ve bunları ifade eden kelimeleri şüphesiz burada, Anadolu'da Hristiyanlardan, Rumca konuşanlardan öğrendiler. Söz konusu kültürel ödünçlemelerde Türkçe konuşan Hristiyan Karamanlılar kimi zaman köprü vazifesi görmüş olmalılar. Mübadele ile Karamanlılar Yunanistan'a göç etseler de, mübadele sonrası, bugün Orta Anadolu'da Karamanlıların yaşadığı bölgelerde çok sayıda Rumca kelime hala gündelik hayatta, bağcılıkta, çiftçilikte özellikle Karamanlı sahasında kullanılmaya devam etmektedir.¹ Ben burada sadece Uçhisar'da kullanılan, çoğunluğu ziraate ait bazı kelimeleri yaptığım derlemelere dayanarak aşağıda aktarmaya çalışacağım. Tabii Karamanlıların Uçhisar'da yaşamadığını, ancak çevredeki komşu köy ve kasabalarda yaşadıklarını özellikle belirtmek gerekir.²

¹ Kimi zaman "Grekçe" diye adlandırılan tabiri burada Rumca olarak kullanıyorum. Anadolu Türkleri "Grek"ler ve "Grekçe" için Arap-Fars kültürü aracılığıyla öğrendiğimiz *Rum* (Rom / Roma) sözünü kullanmışlardır. Anadolu Türkçesindeki Rumca ve Batı dillerine ait kelimelerin ilk kez sistemli, ayrıntılı yayını G. Meyer'e aittir. Söz konusu çalışmayı herkesin ulaşabileceği bir çalışma olması dileğiyle bir dizin ile beraber 1998'de *Kebikeç* dergisinin eki olarak yayımlanmışım: Meyer (1998): IX. Konuyla ilgili literatür çok geniştir. Bir kısmı için kaynakçaya bakınız.

² Elinizdeki yazı konuyla ilgili ilk denemdir. Zaman ve yer darlığı sebebiyle burada ayrıntılara girilememiş, komşu köy ve kasabalar ile Türkiye'nin başka yörelerinde yer alan örneklerle, kullanımlara yer verilememiştir.

Aşağıdaki kısa, deneme niteliğindeki yazıda, çoğunluğu yöreden yaptığım derlemelerde karşılaşılan, bazıları da kendi hafızamda kalan örneklere yer vermekteyim. Kaynak gösterilmeyen örnekler kendi hatırladıklarımındandır.

bezi: Mayalanmış hamurdan koparılarak elle yumruk büyüklüğünde yuvarlak hale getirilen hamur topağı, paızı. Daha sonra bu topak oklava ile büyütülür, inceltilir, en sonunda da yufka ekmeğe dönüştürülür. Bir *bezi*'den ya bir *yuha ekmek*, bir *ekmek bōrē* veya bir *bazlama* çıkar.

A. Tietze kelimeye *beze* maddesinde yer verir ve Rumca μα'ζα (máza) sözünden geldiğini kaydeder (A. Tietze 1955, § 172; EtimLug, I, 329 b: *beze*). DerS'de bir hayli örnek yer alır. Bu örnekler *beze*, *béze*, *bez*, *bezele*, *bezi* şeklindedir (DerS, II, xxx).

*gúl'dān_apan gelir, hayriy_apan gelir bize. "bōn bi çörek çekelim" derik. onnar da "olur" dēr. gayrı_üş dōrd_ev yūrruḥ birer_īlēn hamur, fırına varriḥ. hepisinin de mayası gelir, eşgir. ondan sōna, o dēr "ben evel yapım" o dēr "ben evel yapım". gayı orıya beziyi alırıḥ_ışde fırını yaharıḥ, birimiz beziyi alır, kūrē goruḥ, birimiz atarıḥ. gayı evin birininki bişer, o bişdi mi otē goḥşunuḥunu bişirrik, yardım_ēderik. o baḥa yardım_ēder, ben ona yardım_ēderim. ondan sōna otēni bişirrik.*³

bolu: Bağ bozumundan sonra üzüm eve getirilir. Daha sonra *gaya dam*'daki (kaya oda, kaya bölme) *şirānelik*'e taşınır, zemin üzerine oyulmuş 5-10 cm derinlikte, 1.5 x 1.5 m. genişliğinde bir yere üzüm dökülür. Daha sonra üzüm ayakla çığnenir. Çığnenen üzüm bir oluktan 1 veya 2 m. uzaklıktaki *bolu*'ya akar, orada toplanır. Tandır şeklinde ve büyüklüğünde olan *bolu*'da toplanan *şire* (şıra) oradan alınıp daha sonra *bekmez*, *kōfdür* ve başka ürünleri pişirmek için kullanılır.

Ch. Tzitzilis kelimenin Rumca πολίμι /polími/ sözünden geldiğini, Yunanca için bunun bir diyalekt unsuru olduğunu belirtir (Tzitzilis § 553). DerS'ünde *bolu* şekli yer almaz, sadece *bolum* yer alır. Kullanıldığı çevreler de tipik Karamanlı bölgeleridir: *bolum* "üzüm ezildikten sonra şirasının aktığı yalak" (Kırşehir, Niğde ve Nevşehir). İlave olarak Ankara, Silifke, Denizli ve Konya'da ise "içinde üzüm çığnenen tahta tekne" karşılığı yer alır (DerS 735 b).

Tietze sözlüğünde yalnızca DerS'ünde yer alan ilk anlama, Kapadokya dışında yaygın olan, "içinde üzüm çığnenen tahta tekne" anlamına yer verir (A. Tietze, EtimLug, I, 369 a). Oysa yaygın anlamı yukarıda yer verdiğim anlamdır. *bolum*, türlü yönlerden ayrıntısıyla E. Balta tarafından ele alınmıştır.⁴

Aşağıdaki metinde bağdan üzümün eve, şirahaneye taşınması, çığnenmesi, sonra pekmez yapmak amacıyla şiranın kaynatılması yöreye özgü akıcı bir dille anlatılmaktadır:

³ Kayıt: Uçhisar, Şubat 1984, Fatma Ölmez.

⁴ Balta (2008): 62-88.

hinci dëyim mi gayı? he zabāleyin gāhdıh, bi ilēn su gızdırdıh. Ŗırāneyi yıhadıh. İk_eŖŖēnen /Ŗēyenen/ gayı sūpürgeyi dēmem canım, /dē balım/, ik_eŖŖēnen bā vardıh, ha babam geј galırıh, ha babam geј galırıh, üzümü kesdik. getirdik hayada yıhdıh. hayaddan ondan sōna, arhamıza aldıh Ŗırānenin gıyına goyduh, ordan dōkdük. ordan geldik eŖŖē yükleddik kufeleri, gine geddik bā. gine getirdik, gine öyle yıhdıh, kufeleri arhamıza aldıh, dōkdük, ondan sōna bi dā geddik, üçüncü seferde tamam oldu altı yük. geldiğ_eve, ekmēmizi yēdik, hadi Ŗırāneye girdik. Ŗırāneden boluya üzümü çi:nedik. ondan sōna çi:nedikden sōna, toprāni çaldıh. bekmez toprāni. gūl'dür, gūl'dür, gūl'dür çaldıh ondan sōna zabādan duruldu. tandıra, eŖŖē goyduh, odumnu goyduh, tutuŖdurduh, Ŗireyi doldurduh. İki lēn endirdik, iki lēnden sōna, sulamayı çi:nedik, sulamaya da toprā çaldıh, bōtledik, ertes_üne de onu gaynaddıh. tamam mı?⁵

enek: Nevşehir Folkloru'nda "çocuk oyununda para, sermaye (*Oyun için enēğim kalmadı.*)" olarak yer verilir (*Nev_Urg_Sozl*). Uçhisar'da tekerlemede geçer: *enēm_enek / denēm denek*. Çocuklar özellikle kayısı çekirdeğı ile oynanan oyunlarda bu sözü kullanırlar. Toroslardan başlayıp neredeyse Orta karadeniz'e uzanan bütün İç Anadolu bölgesinde *enek* ile karşılaşılır. Daha önce ele aldığım, Rumca *avaka* sözü için bk. Ölmez 2011: 217.

fıŖkı: dıŖkı, hayvan dıŖkısı; argoda küfür sözü olarak kullanılır ve genelde de kadınlara, kızlara yönelik olarak kullanılır, krŖ. "1. Hayvan dıŖkısı. 2. AŖağılayıcı bir söz olarak da kullanılır." (*Nev_Urg_Sozl*). Kelimeye ilk kez G. Meyer'in çalıŖmasında "ziraat ve hayvancılık" bahsinde yer verilir:

نَشَقِي *feŖke*, Mist, Dünger' Zenker 667. Budagov I 786: erinnert an ngr. βούρσα, βουρσιά 'Mist', das aus afrz. bouse stammt. Ngr. φουρσί ist das türkische Wort.

Ch. Symeonidis ise Ŗu Ŗekilde yer verir:

232. ngr. φουρσί, pont. φουρσίβ 'Mist, Dünger' (<spätgr. φουρσίβ <agr. φούρκος⁴⁷⁰) > *fıŖkı* 'ds.⁴⁷¹, *fıŖğı* 'ds.⁴⁷², *fıŖ*⁴⁷³. Die Schriftsprache verwendet die Variante *fıŖkı*.

Meyer de Symeonidis de kelimeyi ÇağdaŖ Yunanca *φουρσί* ile birleŖtirirler. Meyer, Budagov'un *βουρσιά* sözüyle karşılaŖtırma yaptığını vurgular (Meyer s. 58; Symeonidis, s. 194, § 231).

ğulamada: Üzüm çubuklarının Nisan ve Mayıs aylarındaki yeni yeŖermiŖ haline *ennur* adı verilir. Bahar aylarında üzüm çubuklarının güçlenmesi için bu ennurların bir kısmı budanır, seyreltilir, "ennur al"ınır. Bađbozumu sonrası

⁵ Kayıt: Uçhisar, Ŗubat 1984, Fatma KumaŖ.

üzüm çubukları bahara kadar bekler, baharda bu üzüm çubukları "buda"nır. Daha sonra da *gılamada* adı verilen bu üzüm çubukları "deşiril"ir.

A. Tietze'ye göre Rumca olan kelime *χλήμα* sözünden gelir. Kullanıldığı yöreler Isparta'dan Maraş'a, Seyhan'dan Kayseri'ye kadar uzanmaktadır, ancak en çok veri Kapadokya bölgesindedir (Tietze s. 225, § 128).

Nev_Urg_Sozl'de "(Yakacak olarak) İnce çalı çırpı, üzüm çubuğu" anlamı verilir.

*Şindi bahar, ikbahar dedi miydi, ilkin biz bu bälara adam dutarıh, ocah deşdirrik. güp're gömerik. ondan söra, tekrar bu bälarin gözünü aşdırrih. budaddırrih. gılamada toplamiya dâhi bir adam dutar götürriük. bunnarı topladdıhdan söra tekrar, tekrar tekrar bi dâ bir_ay, bi buçuğ_ay söra bunun ennurunu almiya gederik.*⁶

helki: Bakırdan veya başka benzeri metalden yapılmış, içerisine genellikle yoğurt, süt vb. gıdalar konan kaptır. A. Tietze "helke / halke" şekillerine yer verir ve Rumca *χαλκίο* sözüne bağlar. Tietze'ye göre "bakraçtan büyük bir çeşit kova"dır. Ancak Kapadokya bölgesindeki "helki"ler küçük de olabilir. *helki* için bk. A. Tietze 1955, s. 244, § 293; Ayrıca Ch. Symeonidis, 1977: 45, 69, 94, 107.

ırgat: Tarlada ve bağda çalıştırılmak üzere ücretle götürülen iççiye denir: *ırgat dut-*, *ırgat götür-* gibi kullanımlarda rastlanır. Kelime Meyer'de ve Tietze'de yer alır: Yunanca *εργάτης* (*ergatis*) G. Meyer s. 47; Tietze 1955 § 75, 2009 352 a. Anadolu'nun neredeyse bütününde "rençber, ücretli tarım işçisi" olarak kullanılır.

ارغات *ergat*, 'Arbeiter': gr. *εργάτης*. Mi., Türk. El. I 58.
Auch in der Bedeutung 'cabestan, Schiffswinde' entspricht gr. *εργάτης*.

*(bağların) arasını el çapasıynan, el çapasıynan sıyrırih bu bälarin arasını, ikinci sefere tekrar bi de ırgat dutarıh kendimiz bellerik⁷
bu sefer gayrı orda, ırgadıñ atına arabasına arpayı yükleddik orda, her şeyi hañdih, önümüze de bi eşşē yükleddik⁸*

kirizme: Standart dilde, yazı dilinde *kirizma* şeklinde yer alan kelime DerS'ünde *girizme* ve *hırizma* biçimleriyle görülür. TürS'te Rumca olduğu belirtilerek "toprağı derince kazarak altını üstüne getirme" karşılığını verilir (s. 1447 a). A. Tietze *girizme / kirizme / kirizma / kırızma* şekillerini sıraladıktan sonra "ormanda açılan tarla; toprağı altüst etme" karşılığını verir,

⁶ Kayıt: Uçhisar, Şubat 1984, Süreyya Başaran.

⁷ Kayıt: Uçhisar, Şubat 1984, Süreyya Başaran.

⁸ Kayıt: Uçhisar, Şubat 1984, Emine Serhat.

Yunanca *κόλισμα* "toprağı derin belleme" karşılığını verir (EtimLug, II, 158 b); ayrıca krş. Beekes *κλίνδω* [v.] 'to roll, turn over' (s. 800). Kelimeyi Orta Yunanca *γέρισμα τό* "çevirme, dönderme, ters çevirme" ile karşılatıran Ch. Tzitzilis, kirizme şeklinin "pullukla derin sürme" anlamına da gidebileceğini kaydetmiştir (1987 § 88, s. 38).

Gerçekte bugünkü traktörün olmadığı, tarlanın sadece kara sabanla sürülebildiği veya ancak bel ile bellenebildiği dönemlerde bazı otlar çok derine kök salabilmekte kara sabana rağmen ekilen ürünün arasında boy verebilmekteydi. İşte o dönemlerde komşular, arkadaşlar (tabii burada söz konusu olan erkekler) hep birlikte belirli birisinin tarlasına gitmekte, gerekirse kazma da kullanarak toprağı derinlemesine bellemekte, kazmakta ve bu tür kalıcı kök salan otları her üç veya dört yılda *kirizme etmek*'teydiler. Bu iş geçmişte bir tür imece usulüyle sürmekteydi. Traktörün yaygınlaşmasıyla *kirizme* işi de sona erdi.

bā ğèderdik, kirizme ederdik, bël bèllerdik biraz bişi: ğaldırıp da idäre bulacâh deyî⁹

meccik: Çocukların oynadığı çelik-çomak oyununa verilen isimdir. Türlü şekilleri vardır. A. Tietze'ye göre Rumca *ματσόκι* "sopa, deynek" sözüne dayanmaktadır (Tietze, 1955, § 183; Symeonidis 1976: 83). *meçik, meçük, metcil, metçik* vb. çok sayıda yan şekli vardır.

püs: Nevşehir ve yöresine ait derlemelere dayanan sözlükte şu açıklama yer alır: "Kayısı, badem gibi ağaçların gövdesinden çıkartılan zamk." Nev Urg Sozl.

Kökene Rumca *πίσσα* olan kelime için krş. Tietze 1955 § 217; Ch. Symeonidis, 1977: 80, 83. Uçhisar'da da çocuklar özellikle kayısı ağaçlarının gövdelerinde beze şeklindeki bu kabartıları (1-2 cm büyüklüğündedir) toplayarak birleştirip bir tür tutkal olarak kullanırlar.

başlıyor âcın depesine çıhip püs toplamıya. ha şu âcı toplayım bu âcı toplayım öteki âca geçi:m dèrkene bir de ne baĥan, ğafasını ğaldırıyor ki, göde yıldızlar çıĥmuş. derenin içinde ğaynanam." aman başa noldu yârabbi" deyiyor, ğoşuyor, eşekleri arıyor, ğaranmıĥda eşekleri buluyor, ğúp'releri hemen oldü gibi, tersi, aĥır tersi, döküyor yère, eşşè derede biniyor, dâĥ' dâĥine dâĥ' dâĥine, uş topaĥ da püs, âşlardan toplâyor, getiriyor eve gelirkene bi de baĥıyor ki, yassı câmisinden çıĥiyollar. ğaynatam, ğayınbaba, tandırımız var esgiden çuĥur tandıllar oriya oturmuş, ayaĥlarını da sallamış "nördün ğadın bu zamana ğadar" deyinci o da deyör ki "size püs topladım", adamcâz ğadın aramıyor da püse seviniyor "getir anam bi yeyelim" deyör işâreitle böyle, aliyollar eline püs yiyollar "beni dèr heç aramadınız da püse sevindiniz le, ben derede âlayı âlayı ğücün ğeldim" dèr.¹⁰

⁹ Kayıt: Uçhisar, Şubat 1984, Gülizar Kutlar.

¹⁰ Kayıt: Uçhisar, Şubat 1984, Süreyya Başaran.

tiraz: Kapadokya'daki yeraltı şehirlerinde, peribacalarında yer alan değirmen taşı şeklinde ve büyüklüğündeki taşlara, dehliz kapılarına verilen addır. Rumca τροχός "tekerlek, çark" kelimesine bağlanan söz için bk. Ölmez 2011: 223-224; "koşmak, acele etmek" anlamındaki τρέχω fiilinden gelen kelimenin Yunanca aslı ve Hint-Avrupa dillerindeki şekilleri için bk. Robert Beekes: 1506-1507; τροχός, τροχος ⇒ τρέχω s. 1511.

Ele alınan Rumca (~ Yunanca) Kelimeler: μάζα, πολήμι, ανάκα, φουσσί, χλήμα, χαλκίο, εργατής, κύλισμα (~ → γύρισμα τό), ματσόκι, πίσσα, τρέχω

BİBLİOGRAFYA

- Balta, Evangelia (2008). "The Underground rock-cut Winepresses of Cappadocia", *TUBA / JTS* 32/1: 62-88.
- Beekes, Robert [with the assistance of Lucien van Beek] (2009). *Etymological Dictionary of Greek*, Leiden.
- DerS: *Türkiye'de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü*, I-XII, TDK, Ankara 1963-1982.
- Meyer, Gustav (1998). *Türkische Studien. Die griechischen und romanischen Bestandteile im Wortschatze des Osmanisch-Türkischen*. Mit einem Geleitwort und einem Index herausgegeben von Mehmet Ölmez, Ankara.
- Nev_Urg_Sozl: Güney, Hüseyin; Güney, Emrullah: *Nevşehir Folkloru, I, Deyimler-Atasözleri-Sözcükler*
<http://www.nevsehir.bel.tr/images/dergiler/folklor/index.html>.
- Ölmez, Mehmet (1984). *Uçhisar Ağzından Derlemeler* (Yayımlanmamış çalışma. Aynı derleme şu çalışmaya kaynaklık etmiştir: M. Ölmez, *Uçhisar Ağzı*, Hacettepe Üniversitesi, 1985, yayımlanmamış bitirme tezi].
- Ölmez, Mehmet (2009). "Türkiye'deki Ağız Çalışmaları ve Dizin Bölümleri", *Türk Dilleri Araştırmaları* 19: 223-304.
- Ölmez, Mehmet (2011). "R.M. Dawkins ve Anadolu'da Rumca-Türkçe İlişkileri", *Between Religion and Language: Turkish-Speaking Christians, Jews and Greek-Speaking Muslims and Catholics in the Ottoman Empire*, Edited by Evangelia Balta & Mehmet Ölmez, Istanbul: 215-224.
- Symeonidis, Christos (1973). "Griechische Lehnwörter im Türkischen", *Balkan Studies* 4: 167-200.
- Symeonidis, Christos (1976). *Der Vokalismus der griechischen Lehnwörter im Türkischen*, Thessaloniki.
- Tietze, Andreas (1955). "Griechische Lehnwörter im anatolischen Türkische", *Oriens*, cilt 8: 204-257 [yeniden yayımı için bk. A. Tietze, *Wörterbuch der griechischen, slavischen, arabischen und persischen Lehnwörter im Anatolischen Türkisch / Anadolu Türkçesindeki Yunanca, Slavca, Arapça ve Farsça Ödünçlemeler Sözlüğü*, İstanbul 1999].
- Tietze, Andreas (2002). *Tarihi ve Etimolojik Türkiye Türkçesi Lugatı I (A-E)*: İstanbul-Wien.
- TürS: *Türkçe Sözlük*, Ankara, TDK ¹¹2011.
- Tzitzilis, Christos (1987). *Griechische Lehnwörter im Türkischen (mit besonderer Berücksichtigung der Anatolischen Dialekte)*, Wien.

TABLE OF CONTENTS

<i>Note on Contributors</i>	7
<i>Acknowledgments</i>	15
<i>Preface</i>	17

Part I: LANGUAGE, LITERATURE, CULTURE

Evangelia Achladi	
<i>The Reverend Father Meletios Sakoulidis (1926-2009) and his Karamanlidika Collection</i>	21
Stavros T. Anestidis	
<i>Yunan ve Türk Edebiyatında Erken Karamanlı Tiplmeleri</i>	29
Selenay Aytac	
<i>Unification of Karamanlides' Memories: A Proposal for Creating the Karamanlidika Virtual Library</i>	41
Murat Cankara	
<i>Reading Akabi, (Re-)Writing History: On The Questions of Currency and Interpretation of Armeno-Turkish Fiction</i>	53
Merih Erol	
<i>Cultural Manifestations of a Symbiosis : Karamanlidika Epitaphs of the Nineteenth Century</i>	77
Matthias Kappler	
<i>The Place of the Grammatiki tis Tourkikis Glossis (1730) by Kanellos Spanós in Ottoman Greek Grammarianism and Its Importance for Karamanlidika Studies</i>	105
Sabri M. Koz	
<i>Bir Âşık Tâlib-Bir Karamanlıca Divân: Divân-ı Tâlib</i>	119
Laurent Mignon	
<i>“Πάτερ bizim” : Notes on the Nature of Karamanlı Literature</i>	137
Mehmet Ölmez	
<i>Karamanlılardan Uçhisar'a Kalanlar</i>	149
Alexandra Sfoini	
<i>Turcophonie, orthodoxie et langue grecque</i>	155
Johann Strauss	
<i>Le lexique technique du christianisme en karamanlı : remarques préliminaires</i>	177
Aude Aylin de Tapia	
<i>De La Porteuse de Pain (1884) à l' Etmekçi Hatun (1885). Un roman populaire français chez les Karamanlis</i>	223
Oxana Efrosinia Trandafilova-Louka	
<i>A Gagauz Folk Adaptation of the Karamanlidika Poem Abraham's Sacrifice: A Comparative Linguistic Approach</i>	257

Part II: THE PRESS

Evangelia Achladi	
<i>The Karamanlidika periodical AKTIS (1913-1915)</i>	281
Garo Aprahamyan	
<i>A Note on Sdepanyan's Bibliography of Armeno-Turkish periodicals ..</i>	303
Evangelia Balta – Nurdan Şafak	
<i>The "Derviş" Savvas Rumi Paşa and the Karamanlidika Newspaper</i>	
Sebat	311
Ayca Baydar	
<i>Karamanlidika Press between Greek and Turkish Nationalism (1920-1923)</i>	335
Stefo Benlisoy	
<i>"Another Newspaper in our Language!" : Competition and Polemic in the Karamanlidika Press</i>	359
Stelios Irakleous	
<i>Sociolinguistic Aspects of Αγγελιαφόρος Τζοτζουκλάρ ιτζούν 1872-1896</i>	393
Meryem Orakçı	
<i>Karamanlica Bir Gazete : TERAKKI</i>	411
Şehnaz Şişmanoğlu Şimşek	
<i>Karamanlidika Literary Production at the end of the 19th Century as reflected in the pages of Anatoli</i>	429
<i>Index</i>	449